Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 2002/53/EB

2002 m. birželio 13 d.

dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo

(OL L 193, 20.7.2002, p. 1)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 2003 m. rugsėjo 22 d.	L 268	1	18.10.2003

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 2002/53/EB

2002 m. birželio 13 d.

dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

pasitarusi su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,

kadangi:

(1) 1970 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 70/457/EEB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo ([2]) buvo dažnai ir iš esmės keičiama ([3]). Aiškumo ir racionalumo sumetimais minėtą direktyvą reikėtų susisteminti.

(2) Žemės ūkio augalų sėklų ir daigų gamyba užima svarbią vietą Bendrijos žemės ūkyje.

(3) Šiuo tikslu Taryba priėmė direktyvas atitinkamai dėl prekybos burokėlių sėklomis (2002/54/EB) ([4]), pašarinių augalų sėklomis (66/401/EEB) ([5]), javų sėklomis ([6]), sėklinėmis bulvėmis (2002/56/EB) ([7]) ir aliejinių bei pluoštinių augalų sėklomis (2002/57/EB) ([8]).

(4) Reikėtų sudaryti bendrąjį veislių katalogą. Toks katalogas gali būti sudarytas tik remiantis nacionaliniais katalogais.

(5) Dėl šios priežasties visos valstybės narės turėtų sudaryti vieną ar kelis tinkamų sertifikavimui ir prekybai veislių nacionalinius katalogus jų teritorijoje.

(6) Šiuos katalogus reikia sudaryti laikantis vieningų taisyklių, kad priimtinos veislės būtų išskirtinės, stabilios ir pakankamai vienodos ir kad jos būtų pakankamai vertingos auginti ir vartoti.

(7) Reikia atsižvelgti į tarptautiniu mastu priimtas taisykles dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su veislių priimtinumu nacionaliniu mastu.

(8) Siekiant atlikti tyrimus veislei pripažinti priimtina, reikia numatyti daugybę vienodų kriterijų ir būtiniausių reikalavimų.

(9) Reikia standartizuoti nuostatas dėl laiko, kurį galioja veislės priėmimas, priežasčių, dėl kurių galima panaikinti priėmimą, ir veislės palaikymo tvarkos. Valstybės narės turi pranešti viena kitai apie veislių priėmimą ir panaikinimą.

([1]) 2002 m. balandžio 9 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([2]) OL 225, 1970 10 12, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/96/EB (OL L 25, 1999 2 1, p. 27).
([3]) Žr. I priedo A dalį.
([4]) OL L 193, 2002 7 20, p. 12.
([5]) OL 125, 1966 7 11, p. 2298/66. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/64/EB (OL L 234, 2001 9 1, p. 60).
([6]) OL 125, 1966 7 11, p. 2309/66. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/64/EB.
([7]) OL L 193, 2002 7 20, p. 60.
([8]) OL L 193, 2002 7 20, p. 74.

▼B

(10) Būtų tikslinga priimti taisykles dėl veislių pavadinimų priimtinumo ir dėl apsikeitimo informacija tarp valstybių narių.

(11) Bendrijoje turi būti laisvai prekiaujama sėklomis, kurioms taikoma ši direktyva, kai tik jos paskelbiamos Bendrajame kataloge.

(12) Tačiau valstybėms narėms turi būti suteikta teisė prieštarauti dėl veislės per specialias procedūras.

(13) *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje Komisija turi paskelbti veisles, kuriomis papildomas Bendrasis žemės ūkio augalų veislių katalogas.

(14) Reikia priimti nuostatą dėl priemonių, kuriomis būtų pripažįstama, kad trečiosiose šalyse vykdomi tyrimai ir veislių kontrolė yra lygiaverčiai.

(15) Bendrijos taisyklės netaikomos veislėms, kurių sėklos ar dauginamoji medžiaga deklaruojama eksportui į trečiąsias šalis.

(16) Remiantis mokslo ir technikos plėtra, dabar galima išvesti naujas veisles genetinės modifikacijos dėka. Todėl svarstant, ar priimti genetiškai modifikuotas veisles, kaip apibrėžta 1990 m. balandžio 23 d. Tarybos direktyvoje 90/220/EEB dėl genetiškai modifikuotų organizmų sąmoningo išleidimo į aplinką ([1]), valstybės narės turi atsižvelgti į bet kokią riziką, susijusią su tokiu sąmoningu išleidimu į aplinką. Be to, reikia nustatyti sąlygas, kuriomis tokios genetiškai modifikuotos veislės būtų priimtinos.

(17) Prekybą naujais maisto produktais ir naujomis maisto produktų sudedamosiomis dalimis Bendrijos mastu reglamentuoja Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 258/97 ([2]). Todėl valstybėms narėms taip pat būtų tikslinga atsižvelgti į bet kokią riziką sveikatai, kylančią dėl maisto produktų, svarstant, ar priimti tam tikras veisles. Be to, reikia nustatyti sąlygas, kuriomis šios veislės būtų priimtinos.

(18) Remiantis mokslo ir technikos plėtra, reikia priimti taisykles, kurios reglamentuotų prekybą chemiškai apdorotomis sėklomis ir dauginamąja medžiaga.

(19) Būtina užtikrinti augalų genetinių išteklių apsaugą. Šiuo tikslu reikia nustatyti apsaugą užtikrinančias sąlygas pagal teisės aktus dėl prekybos sėklomis, panaudojant *in situ* veisles, kurioms gresia genetinė erozija.

(20) Priemonės, reikalingos šiai direktyvai įgyvendinti, turi būti priimtos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos suteiktų įgaliojimų vykdymo tvarką ([3]).

(21) Ši direktyva negali daryti jokio poveikio valstybių narių įsipareigojimams dėl direktyvų, pateiktų I priedo B dalyje, perkėlimo galutinių terminų,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva reglamentuoja tų burokėlių, pašarinių augalų, javų, bulvių bei aliejinių ir pluoštinių augalų veislių, kurių sėklomis galima prekiauti pagal direktyvų atitinkamai dėl prekybos burokėlių sėklomis (2002/54/EB), pašarinių augalų sėklomis (66/401/EEB), javų sėklomis

([1]) OL L 117, 1970 5 8, p. 15. Direktyva, panaikinta Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2001/18/EB (OL L 106, 2001 4 17, p. 1).
([2]) OL L 43, 1997 2 14, p. 1.
([3]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

(66/402/EEB), sėklinėmis bulvėmis (2002/56/EB) bei aliejinių ir pluoštinių augalų sėklomis (2002/57/EB) nuostatas, įtraukimą į bendrąjį žemės ūkio augalų veislių katalogą.

2. Bendrasis veislių katalogas sudaromas remiantis valstybių narių nacionaliniais katalogais.

3. Ši direktyva netaikoma veislėms, kurių sėklos ar dauginamoji medžiaga deklaruojama eksportui į trečiąsias šalis.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje „oficialios priemonės“ – tai priemonės, kurių imasi:

a) valstybinės institucijos arba

b) bet koks juridinis asmuo, kurio veiklą reglamentuoja viešoji ar privatinė teisė ir kuris veikia valstybės atsakomybe; arba

c) bet koks tinkamai prisaikdintas fizinis asmuo, kuris imasi pagalbinių veiklos rūšių, taip pat kontroliuojamų valstybės;

jeigu b ir c punktuose minėti asmenys iš šių priemonių negauna asmeninės naudos.

3 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė įsteigia vieną ar kelis veislių, oficialiai priimtinų sertifikavimui ir prekybai savo teritorijoje, katalogus. Bet koks asmuo gali ieškoti informacijos kataloguose.

2. Jeigu veislės (savidulkės linijos, hibridai) tėra galutinių veislių sudedamosios dalys, 1 dalies nuostatos taikomos tik tiek, kad šioms veislėms priklausančios sėklos būtų parduodamos jų pavadinimu.

Sąlygos, kuriomis taip pat taikomos 1 dalies nuostatos kitoms sudedamosioms veislėms, gali būti nustatytos 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Tuo tarpu javų, išskyrus kukurūzus, atveju valstybės narės gali pačios taikyti šias nuostatas kitoms sudedamosioms veislėms dėl jų teritorijoje sertifikavimui skirtų sėklų.

Reikia nurodyti sudedamąsias veisles.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad veislės įtraukimas į bendrąjį ar į kitos valstybės narės katalogą yra lygiavertis įtraukimui į savo katalogus. Jeigu priimama tokia nuostata, valstybė narė atleidžiama nuo prievolių, numatytų 7 straipsnyje, 9 straipsnio 4 dalyje ir 10 straipsnio 2–5 dalyse.

4 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad veislė yra priimtina tik tuomet, jeigu ji yra išskirtinė, stabili ir pakankamai vienoda. Veislė privalo būti pakankamai vertinga auginti ir vartoti.

2. Vertės auginimo ir vartojimo atžvilgiu tirti nereikia:

a) priimant žolių veisles, jeigu selekcininkas pareiškia, kad jo veislės sėklos neskirtos pašarinių augalų gamybai;

b) priimant veisles, kurių sėklos skirtos prekybai kitoje valstybėje narėje, kuri jau pripažino priimtinomis veisles, atsižvelgdama į jų auginimo ir vartojimo vertę;

c) priimant veisles (savidulkes linijas, hibridus), kurios tėra hibridinių veislių, atitinkančių 1 dalies reikalavimus, sudedamosios dalys.

3. Veislių, kurioms taikomas 2 dalies a punktas, atveju 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka galima nutarti, tokiu mastu, kiek tai pateisi-

▼B

nama laisvo sėklų judėjimo Bendrijoje sumetimais, kad atitinkamais tyrimais būtų nustatyta, ar veislės yra tinkamos tam tikslui, kuriam pagal deklaravimą jos skirtos. Tokiais atvejais turi būti nustatytos tyrimo sąlygos.

4. Genetiškai modifikuotos veislės atveju, kaip apibrėžta Direktyvos 90/220/EEB 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse, sąmoningas genetiškai modifikuotų organizmų išleidimas į aplinką yra priimtinas tik tada, jeigu buvo imtasi visų tinkamų priemonių siekiant išvengti neigiamo poveikio žmogaus sveikatai ir aplinkai.

▼M1

5. Tačiau jeigu iš augalo veislės pagamintą medžiagą ketinama dėti į maistą, kuriam taikomas 3 straipsnis, arba į pašarus, kuriems taikomas 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų [1] 15 straipsnis, veislė pripažįstama tik tada, jei buvo patvirtinta remiantis tuo reglamentu.

▼B

6. Augalų genetinių išteklių apsaugos sumetimais, kaip nurodyta 20 straipsnio 2 dalyje, valstybės narės gali nesilaikyti priimtinumo kriterijų, nurodytų 1 dalies pirmame sakinyje, jeigu 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka nustatomos konkrečios sąlygos, atsižvelgiant į 20 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose išdėstytus reikalavimus.

5 straipsnis

1. Veislė laikoma išskirtine, jeigu, nežiūrint į tai, ar jos pradinio varianto, iš kurio ji išvesta, kilmė yra dirbtinė ar natūrali, ji aiškiai skiriasi viena ar keliomis svarbiomis savybėmis nuo bet kokios kitos Bendrijoje žinomos veislės.

Veislės savybės turi būti tiksliai atpažįstamos ir apibrėžiamos.

Žinoma Bendrijoje veislė yra bet kokia veislė, kuri paraiškos dėl veislės priimtinumo pateikimo metu:

— yra pateikta bendrajame žemės ūkio augalų veislių kataloge arba bendrajame daržovių veislių kataloge, arba

— nepateikta nė viename iš šių katalogų, buvo priimtina arba pateikta priimti atitinkamoje valstybėje narėje ar kitoje valstybėje narėje sertifikavimui ir prekybai arba sertifikavimui kitoms šalims,

jeigu šios sąlygos nebevykdomos visose susijusiose valstybėse narėse prieš priimamas sprendimas dėl paraiškos dėl nagrinėjamos veislės priimtinumo.

2. Veislė laikoma stabilia, jeigu, ją nuosekliai dauginant ar po kiekvieno ciklo (tais atvejais, kai selekcininkas nustatė tam tikrą dauginimo ciklą), ji išlaiko esmines savo savybes.

3. Veislė laikoma pakankamai vienoda, jeigu, išskyrus labai nedidelius nukrypimus, augalai, iš kurių ji sudaryta, atsižvelgiant į aiškius reprodukcinės augalų sistemos bruožus, yra panašūs ar genetiškai identiški savybių, į kurias šiuo atveju kreipiamas dėmesys, visumos atžvilgiu.

4. Veislės auginimo ar vartojimo vertė laikoma pakankama, jeigu palyginus su kitomis veislėmis, priimtinomis atitinkamos valstybės narės kataloguose, jos savybių visuma, bent jau gamybos bet kuriame rajone atžvilgiu, akivaizdžiai pranašesnė auginant arba vartojant kultūras ar iš jų pagamintus produktus. Jeigu yra kitų geresnių savybių, į atskiras prastesnes savybes galima nekreipti dėmesio.

[1] OL L 268, 2003 10 18, p. 1.

▼B

6 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad veislėms iš kitų valstybių narių būtų taikomi tokie patys reikalavimai, ypač dėl priimtinumo tvarkos, kaip ir vietinėms veislėms.

7 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad veislių priimtinumas būtų paremtas oficialių tyrimų rezultatais, ypač auginimo bandymų, apimančių tokį savybių skaičių, kad būtų galima aprašyti veislę. Savybių nustatymo metodai turi būti tikslūs ir patikimi. Išskirtinumui nustatyti auginimo bandymuose reikia panaudoti bent jau turimas lygintinas veisles, kurios žinomos Bendrijoje, kaip apibrėžta 5 straipsnio 1 dalyje. Taikant 9 straipsnį, reikia panaudoti kitas turimas lygintinas veisles.

2. Remiantis 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir atsižvelgiant į dabartines mokslo ir technikos žinias, nustatoma:

a) būtinos savybės, kurias turi apimti įvairių rūšių tyrimai;

b) būtini reikalavimai tyrimams atlikti;

c) auginimo bandymų atlikimo tvarka siekiant įvertinti auginimo ar vartojimo vertę; ši tvarka gali nulemti:

— tvarką ir sąlygas, kuriomis visos ar kelios valstybės narės, suteikdamos administracinę pagalbą, sutiks įtraukti į auginimo bandymus veisles, kurias buvo prašoma priimti kitoje valstybėje narėje,

— bendradarbiavimo tarp dalyvaujančių valstybių narių institucijų sąlygas,

— auginimo bandymų rezultatų poveikį,

— standartus, susijusius su informacija apie auginimo bandymus, siekiant įvertinti auginimo ar vartojimo vertę.

3. Jeigu reikia ištirti genealogines sudedamąsias dalis siekiant ištyrinėti hibridus ir sintetines veisles, valstybės narės užtikrina, jei to prašo selekcininkas, tyrimo rezultatų ir genealoginių sudedamųjų dalių aprašymo slaptumą.

4. a) 4 straipsnio 4 dalyje minimos genetiškai modifikuotos veislės atveju atliekamas aplinkos rizikos įvertinimas, lygiavertis Direktyvoje 90/220/EEB nustatytam įvertinimui.

b) Procedūros, garantuojančios, kad aplinkos rizikos įvertinimas ir kiti reikiami elementai atitiktų Direktyvoje 90/220/EEB numatytas procedūras, priimamos Komisijos pasiūlymu Tarybos reglamentu, kuris remiasi atitinkamu juridiniu Sutarties pagrindu. Iki šio reglamento įsigaliojimo genetiškai modifikuotos veislės priimamos tik norint įtraukti į nacionalinius katalogus, po to, kai jos yra priimtinos prekybai pagal Direktyvą 90/220/EEB.

c) Kai tik įsigalioja b punkte minimas reglamentas, Direktyvos 90/220/EEB 11–18 straipsniai nebetaikomi genetiškai modifikuotoms veislėms.

d) Aplinkos rizikos įvertinimo techninės ir mokslinės detalės priimamos 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

▼M1

5. Valstybės narės užtikrina, kad veislė, skirta dėti į maistą arba pašarus, kaip apibrėžta 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės

▼M1

aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ([1]), 2 ir 3 straipsniuose, būtų pripažįstama tik tada, jei buvo patvirtinta remiantis atitinkamais teisės aktais.

▼B

8 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad, pateikdamas paraišką dėl veislės priimtinumo, pareiškėjas nurodytų, ar tokia paraiška jau buvo pateikta kitoje valstybėje narėje, kurioje valstybėje narėje konkrečiai ir ar ta paraiška buvo patenkinta.

9 straipsnis

1. Valstybės narės oficialiai išleidžia savo teritorijose priimtinų veislių katalogą ir paskelbia asmens ar asmenų, atsakingų už veislės savo šalyse palaikymą, pavardes. Kai už veislės palaikymą atsakingi keli asmenys, jų pavardžių skelbti nereikia. Kai pavardės neskelbiamos, kataloge nurodoma institucija, turinti asmenų, atsakingų už veislės palaikymą, pavardžių sąrašą.

2. Valstybės narės kiek įmanoma užtikrina, kad veislės priėmimo metu ji būtų žinoma visose valstybėse narėse tuo pačiu pavadinimu.

Jeigu žinoma, kad tam tikros veislės sėklos ar dauginamoji medžiaga parduodama kitoje šalyje kitokiu pavadinimu, tą pavadinimą taip pat reikia įtraukti į katalogą.

3. Atsižvelgdama į turimą informaciją, valstybė narė taip pat garantuoja, kad veislė, kurią sunku aiškiai atskirti:

— nuo veislės, anksčiau priimtinos atitinkamoje valstybėje narėje ar kitoje valstybėje narėje, arba

— nuo kitos veislės, įvertintos išskirtinumo, stabilumo ir vienodumo požiūriais taikant šią direktyvą atitinkančias taisykles, tačiau nežinomos Bendrijoje, kaip apibrėžta 5 straipsnio 1 dalyje,

turėtų tos veislės pavadinimą. Ši nuostata netaikoma, jeigu minėtos veislės pavadinimas gali suklaidinti arba jeigu pagal visas valstybės narės nuostatas, reglamentuojančias veislių pavadinimus, kiti faktai neleidžia jos naudoti, arba jeigu trečiųjų šalių teisės trukdo laisvai naudoti tą minėtos veislės pavadinimą.

4. Valstybės narės sudaro kiekvienos priimtinos veislės bylą, kurioje pateikiamas veislės aprašymas ir aiškiai išdėstomi visi faktai, kuriais buvo pagrįstas priėmimas. Veislių aprašymas susijęs su augalais, tiesiogiai išaugintais iš „sertifikuotų sėklų“ ir dauginamosios medžiagos kategorijos sėklų bei daigų.

5. Valstybės narės užtikrina, kad veislių kataloge būtų aiškiai nurodoma, kad priimtinos genetiškai modifikuotos veislės yra būtent modifikuotos. Be to, jos užtikrina, kad tokią veislę parduodantis asmuo savo prekybiniame kataloge aiškiai nurodytų, kad ta veislė yra genetiškai modifikuota.

6. Sprendžiant, ar veislės pavadinimas yra tinkamas, taikomas 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje ([2]) 63 straipsnis.

Siekiant nustatyti, ar veislių pavadinimai yra tinkami, galima priimti išsamias vykdomąsias taisykles 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

([1]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1.
([2]) OL L 227, 1994 9 1, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2506/95 (OL L 258, 1995 10 28, p. 3).

▼B

10 straipsnis

1. Kitoms valstybėms narėms ir Komisijai nedelsiant turi būti pranešta apie paraiškos dėl veislės priimtinumo pateikimą ar panaikinimą, apie bet kokį įrašą veislių kataloge, taip pat apie bet kokius jo pakeitimus.

2. Valstybės narės nusiunčia kitoms valstybėms narėms ir Komisijai trumpą kiekvienos naujos priimtinos veislės svarbiausių savybių aprašymą. Ši nuostata netaikoma veislėms (savidulkėms linijoms, hibridams), kurios tėra galutinių veislių sudedamosios dalys. Paprašius, valstybės narės taip pat nusiunčia ypatingų savybių, leidžiančių atskirti šią veislę nuo kitų panašių veislių, aprašymą.

3. Kiekviena valstybė narė kitoms valstybėms narėms ir Komisijai leidžia pasinaudoti 9 straipsnio 4 dalyje minimomis dosjė apie veisles, kurios yra priimtinos ar kurių priėmimas nebegalioja. Šių dosjė informacija yra slapta.

4. Valstybės narės užtikrina, kad priimtinų veislių dosjė galėtų asmeniškai pasinaudoti bet kuris teisėtai suinteresuotas asmuo. Šios nuostatos netaikomos, jeigu pagal 7 straipsnio 3 dalį informacija laikoma slapta.

5. Jeigu veislė yra nepriimtina arba jeigu priėmimas panaikinamas, su tyrimų rezultatais bus supažindinti tie asmenys, kuriems šis sprendimas daro poveikį.

11 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad priimtinos veislės būtų palaikomos remiantis nusistovėjusia praktika veislei palaikyti.

2. Bet kada galima patikrinti, ar veislė palaikoma pagal įrašus, kuriuos saugo asmuo ar asmenys, atsakingi už tą veislę. Šie įrašai apima informaciją apie visų kartų iki pagrindinių sėklų ar dauginamosios medžiagos gamybą.

3. Iš asmens, atsakingo už veislę, galima paprašyti mėginių. Prireikus tokius mėginius galima gauti oficialiai.

4. Jeigu veislė palaikoma ne toje valstybėje narėje, kurioje veislė pripažinta priimtina, atitinkamos valstybės narės padeda viena kitai administruoti patikrinimus.

12 straipsnis

1. Priėmimas galioja iki dešimtųjų kalendorinių metų pabaigos nuo priėmimo.

Buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos institucijų iki Vokietijos suvienijimo priimtinos veislės galioja vėliausiai iki dešimtųjų kalendorinių metų pabaigos nuo jų įrašymo į veislių katalogą, kurį sudarė Federacinė Vokietijos Respublika pagal 3 straipsnio 1 dalį.

2. Nustatytais intervalais galima atnaujinti veislės priėmimą, jeigu ji auginama tokiu mastu, kad tai būtų pateisinama, arba jeigu ją reikia išsaugoti augalų genetiniams ištekliams, jei patenkinami išskirtinumo, vienodumo ir stabilumo reikalavimai arba 20 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyt kriterijai. Išskyrus augalų genetinius išteklius kaip apibrėžta 20 straipsnyje, paraiškos atnaujinimui pateikiamos ne vėliau kaip prieš dvejus metus iki priėmimo galiojimo pabaigos.

3. Priėmimo galiojimo laikotarpis laikinai pratęsiamas, kol bus priimtas sprendimas dėl atnaujinimo paraiškos.

▼B

13 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų pašalintos bet kokios abejonės, kilusios priėmus veislę dėl jos išskirtinumo įvertinimo ar priėmimo metu – dėl jos pavadinimo.

2. Jeigu, priėmus veislę, nustatoma, kad priėmimo metu nebuvo laikomasi sąlygų dėl išskirtinumo, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, priėmimą turi pakeisti kitas sprendimas arba tam tikrais atvejais atšaukimas, atitinkantis šią direktyvą.

Šiuo kitu sprendimu veislė nuo jos pradinio priėmimo datos nebelaikoma Bendrijoje žinoma veisle, kaip apibrėžta 5 straipsnio 1 dalyje.

3. Jeigu, priėmus veislę, nustatoma, kad jos pavadinimas, kaip apibrėžta 9 straipsnyje, buvo netinkamas priėmimo metu, pavadinimas pakeičiamas taip, kad jis atitiktų šią direktyvą. Valstybės narės gali leisti laikinai naudoti ankstesnį pavadinimą kaip papildomą pavadinimą. Išsami tvarka, pagal kurią ankstesnį pavadinimą galima naudoti kaip papildomą, nustatoma 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

4. 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka galima priimti 1 ir 2 dalių taikymo taisykles.

14 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad veislės priėmimas būtų atšauktas:

a) jeigu ištyrus įrodoma, kad veislė nebėra išskirtinė, pastovi ar pakankamai vienoda;

b) jeigu to prašo už veislę atsakingas asmuo ar asmenys, jeigu nėra užtikrintas veislės palaikymas.

2. Valstybės narės gali atšaukti veislės priėmimą:

a) jeigu nesilaikoma įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų vykdant šią direktyvą;

b) jeigu pateikiant paraišką priėmimui ar per tyrimą buvo pateikti neteisingi ar suklastoti faktai, kuriais remiantis veislė pripažinta priimtina.

15 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad veislė būtų išbraukta iš jų katalogų, jeigu tos veislės priėmimas buvo atšauktas arba jeigu baigėsi priėmimo galiojimo laikas.

2. Savo teritorijoje valstybės narės gali priimti sertifikavimo ir prekybos sėklomis ar dauginamąja medžiaga laikotarpius ne ilgiau kaip iki trečiųjų metų liepos 30 d. nuo priėmimo galiojimo pabaigos.

Jeigu veislės buvo išvardytos bendrajame veislių, minimų 17 straipsnyje, kataloge remiantis 16 straipsnio 1 dalimi, prekybai visose valstybėse narėse galioja laikotarpis, pasibaigiantis vėliausiai iš visų laikotarpių, kuriuos suteikė įvairios tvirtinančiosios valstybės narės pagal pirmąją pastraipą, jeigu minėtos veislės sėkloms ar dauginamajai medžiagai nebuvo taikyti jokie prekybos apribojimai, taikomi pačiai veislei.

16 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad nuo 17 straipsnyje minimos datos veislių, priimtų laikantis šios direktyvos nuostatų ar šią direktyvą atitinkančių principų, publikacijos, sėkloms negalioja jokie prekybos apribojimai, taikomi pačiai veislei.

2. Pateikus paraišką dėl genetiškai modifikuotų veislių, kuri nagrinėjama 23 straipsnio 2 dalyje ar 23 straipsnio 3 dalyje numatyta tvarka,

▼B

valstybei narei gali būti suteikta teisė uždrausti vartoti veislę visoje ar tam tikroje jos teritorijos dalyje, arba nustatyti tam tikras sąlygas šiai veislei auginti, c punkte numatytais atvejais, pagal produktų, kurie yra tokio auginimo rezultatas, vartojimo sąlygas:

a) jeigu nustatoma, kad veislės auginimas galėtų kenkti augalų sveikatai auginant kitas veisles ar rūšis; arba

b) jeigu valstybėse narėse pareiškėjose atlikti oficialūs auginimo bandymai, taikant atitinkamai 5 straipsnio 4 dalį, rodo, kad nė vienoje jos teritorijos dalyje veislė neduoda rezultatų, kuriuos duoda priimtinos lygintinos veislės tos valstybės narės teritorijoje, arba jeigu gerai žinoma, jog veislė netinkama auginti nė vienoje jos teritorijos dalyje dėl savo brandumo klasės tipo. Paraiška pateikiama iki trečiųjų kalendorinių metų pabaigos nuo priėmimo;

c) jeigu ji turi svarių priežasčių, be jau minėtų ar tų, kurios galėjo būti paminėtos, 10 straipsnio 2 dalyje minimoje procedūroje siekiant nustatyti, ar veislė kelia grėsmę žmogaus sveikatai ar aplinkai.

17 straipsnis

Komisija, remdamasi valstybių narių informacija, paskelbia *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje antraštinėje dalyje „Bendrasis žemės ūkio augalų veislių katalogas“ veislių, kurių sėkloms ir dauginamajai medžiagai pagal 16 straipsnį netaikomi jokie prekybiniai veislės apribojimai, sąrašą ir pagal 9 straipsnio 1 dalį reikalingą informaciją dėl asmens ar asmenų, atsakingų už veislės palaikymą. Paskelbtame pranešime nurodomos valstybės narės, gavusios 16 straipsnio 2 dalyje ar 18 straipsnyje numatytus leidimus.

Paskelbtame pranešime pateikiamas veislių, kurioms pagal 15 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą taikomas laikotarpis, sąrašas. Šiame sąraše nurodoma laikotarpio trukmė ir, tam tikrais atvejais, valstybės narės, kurioms šis laikotarpis netaikomas.

Paskelbtame pranešime aiškiai nurodomos genetiškai modifikuotos veislės.

18 straipsnis

Jeigu nustatoma, kad veislės, įtrauktos į bendrąjį veislių katalogą, auginimas bet kurioje valstybėje narėje galėtų kenkti augalų sveikatai auginant kitas veisles ar rūšis, ar kelti grėsmę aplinkai ar žmogaus sveikatai, tai valstybei narei, jos prašymu, galėtų būti suteikta teisė 23 straipsnio 2 dalyje ar 23 straipsnio 3 dalyje numatyta tvarka dėl genetiškai modifikuotos veislės uždrausti pardavinėti tos veislės sėklas ar dauginamąją medžiagą visoje ar dalyje jos teritorijos. Jeigu žalingų organizmų išplitimo pavojus ar grėsmė žmogaus sveikatai ar aplinkai yra akivaizdūs, minėta valstybė narė gali sankcionuoti tokį uždraudimą iš karto, pateikusi prašymą, kol nebus priimtas galutinis sprendimas. Tas sprendimas dėl genetiškai modifikuotos veislės priimamas per tris mėnesius 23 straipsnio 2 dalyje arba 23 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

19 straipsnis

Jeigu veislė nustoja galioti valstybėje narėje, kuri iš pradžių ją pripažino priimtina, kitos valstybės narės gali toliau vartoti tą veislę, jeigu patenkinami priėmimo reikalavimai jų teritorijoje ir užtikrinamas palaikymas.

▼B

20 straipsnis

1. Remiantis 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka, galima nustatyti ypatingas sąlygas atsižvelgiant į sąlygų, kuriomis galima prekiauti chemiškai apdorotomis sėklomis, pasikeitimus.

2. Nepažeidžiant 1994 m. birželio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1467/94 dėl genetinių išteklių žemės ūkyje išsaugojimo, apibūdinimo, rinkimo ir panaudojimo ([1]), ypatingos sąlygos nustatomos remiantis 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka siekiant atsižvelgti į išsaugojimo *in situ* ir tolygaus augalų genetinių išteklių panaudojimo pasikeitimus auginant ir parduodant žemės genčių ir veislių, kurios natūraliai prisitaikę prie vietinių ir regioninių sąlygų, ir kurioms gresia genetinė erozija, sėklas.

3. 2 dalyje minėtos ypatingos sąlygos apima pirmiausia tokius punktus:

a) žemės gentys ir veislės priimamos remiantis šios direktyvos nuostatomis. Oficialaus priėmimo procedūra atsižvelgia į konkrečias kokybės savybes ir reikalavimus. Atsižvelgiama ypač į neoficialių tyrimų rezultatus ir praktines auginimo, dauginimo ir naudojimo patirties žinias bei išsamų veislių ir jų pavadinimų apibūdinimą, apie tai buvo pranešta atitinkamoms valstybėms narėms, ir, jeigu to pakanka, suteikiamas atleidimas nuo oficialaus tyrimo. Priėmus tokią žemės gentį ar rūšį, bendrajame kataloge ji nurodoma kaip „išsaugojimo veislė“;

b) atitinkami kiekybiniai apribojimai.

21 straipsnis

Ypatingas sąlygas galima nustatyti 23 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka siekiant atsižvelgti į genetinių išteklių apsaugos pasikeitimus.

22 straipsnis

1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nusprendžia, ar:

a) oficialūs veislių tyrimai, atliekami trečiojoje šalyje, suteikia tas pačias garantijas, kurios numatytos 7 straipsnyje ir yra vykdomos valstybėse narėse;

b) veislės palaikymo procedūrų patikrinimai, atliekami trečiojoje šalyje, suteikia tas pačias garantijas kaip ir tyrimai, atliekami valstybėse narėse.

2. 1 dalis taip pat taikoma bet kuriai naujai valstybei narei nuo jos įstojimo datos iki datos, kuomet ji privalo priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti.

23 straipsnis

1. Komisijai padeda Žemės ūkio, sodininkystės ir miškininkystės sėklos bei dauginamosios medžiagos nuolatinis komitetas, įsteigtas remiantis Tarybos sprendimo 66/399/EEB 1 straipsniu ([2]).

2. Jeigu nuoroda daroma į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje numatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

([1]) OL L 159, 1994 6 28, p. 1.
([2]) OL 125, 1966 7 11, p. 2289/66.

▼B

3. Jeigu nuoroda daroma į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

4. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

24 straipsnis

Išskyrus 16 ir 18 straipsiuose numatytus atvejus, ši direktyva nepažeidžia nacionalinių įstatymų, priimtų remiantis žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos, ar gyvybės apsaugos arba pramoninės ar komercinės nuosavybės apsaugos sumetimais, nuostatų.

25 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

Apie tai Komisija praneša kitoms valstybėms narėms.

26 straipsnis

1. Direktyva 70/457/EEB su pakeitimais, padarytais direktyvomis, išvardytomis I priedo A dalyje, yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių prievolių dėl minėtų direktyvų perkėlimo, nurodyto I priedo B dalyje, galutinio termino.

2. Nuorodos į tą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą koreliacijos lentelę.

27 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

28 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINTOJI DIREKTYVA IR VĖLESNI JOS PAKEITIMAI

(minimi 26 straipsnyje)

Direktyva 70/457/EEB (OL L 225, 1970 10 12, p. 1)	
Tarybos direktyva 72/274/EEB (OL L 171, 1972 7 29, p. 37)	tik dėl nuorodų į Direktyvos 70/457/EEB nuostatas 1 ir 2 straipsniuose
Tarybos direktyva 72/418/EEB (OL L 287, 1972 12 26, p. 22)	tik 7 straipsnis
Tarybos direktyva 73/438/EEB (OL L 356, 1973 12 27, p. 79)	tik 7 straipsnis
Tarybos direktyva 78/55/EEB (OL L 16, 1978 1 20, p. 23)	tik 6 straipsnis
Tarybos direktyva 79/692/EEB (OL L 205, 1979 8 13, p. 1)	tik 3 straipsnis
Tarybos direktyva 79/967/EEB (OL L 293, 1979 11 20, p. 16)	tik 2 straipsnis
Tarybos direktyva 80/1141/EEB (OL L 341, 1980 12 16, p. 27)	tik 1 straipsnis
Tarybos direktyva 86/155/EEB (OL L 118, 1986 5 7, p. 23)	tik 5 straipsnis
Tarybos direktyva 88/380/EEB (OL L 187, 1988 7 16, p. 31)	tik 6 straipsnis
Tarybos direktyva 90/654/EEB (OL L 353, 1990 12 17, p. 48)	tik dėl nuorodų į Direktyvą 70/457/EEB 2 straipsnyje ir II priedo I dalies 6 punkte
Tarybos direktyva 98/95/EB (OL L 25, 1999 2 1, p. 1)	tik 6 straipsnis
Tarybos direktyva 98/96/EB (OL L 25, 1999 2 1, p. 27)	tik 6 straipsnis

▼B

B DALIS

GALUTINIAI PERKĖLIMO Į NACIONALINĘ TEISĘ TERMINAI

(minimi 26 straipsnyje)

Direktyva	Galutinis perkėlimo terminas
70/457/EEB	1972 m. liepos 1 d. ([1]) ([2])
70/274/EEB	1972 m. liepos 1 d. (1 straipsnis)
	1973 m. sausio 1 d. (2 straipsnis)
72/418/EEB	1972 m. liepos 1 d. (7 straipsnis)
73/438/EEB	1974 m. liepos 1 d. (7 straipsnis)
78/55/EEB	1977 m. liepos 1 d. (6 straipsnis)
79/692/EEB	1977 m. liepos 1 d. (3 straipsnio 9 dalis)
	1982 m. liepos 1 d. (kitos nuostatos)
79/967/EEB	1982 m. liepos 1 d. (2 straipsnis)
80/1141/EEB	1980 m. liepos 1 d. (1 straipsnis)
86/155/EEB	1986 m. kovo 1 d. (5 straipsnis)
88/380/EEB	1986 m. sausio 1 d. (6 straipsnio 5 ir 6 dalys)
	1990 m. liepos 1 d. (kitos nuostatos)
90/654/EEB	
98/95/EB	2000 m. vasario 1 d. (klaidų sąrašas OL L 126, 1999 5 20, p. 23)
98/96/EB	2000 m. vasario 1 d.

([1]) Danijai, Airijai ir Jungtinei Karalystei – 1973 m. liepos 1 d.; Graikijai – 1986 m. sausio 1 d.; Ispanijai – 1986 m. kovo 1 d. Portugalijai – 1989 m. sausio 1 d. specifinėms veislėms, minimoms direktyvoje dėl prekybos pašarinių augalų sėklomis: *Lolium multiflorum* Lam, *Lolium perenne* L. ir *Vicia sativa* L., bei direktyvoje dėl prekybos javų sėklomis: *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa, Triticum aestivum* L. *emend. Fiori* ir *Paol* bei *Trisicum durum* Desf. *Zea mays* L. taip pat kitoms šioje direktyvoje minimums veislėms – 1991 m. sausio 1 d.

([2]) 1995 m. sausio 1 d. Austrijai, Suomijai ir Švedijai.
Tačiau:
— Suomija ir Švedija vėliausiai iki 1995 m. gruodžio 31 d. gali atidėti savo teritorijoje šios direktyvos taikymą dėl prekybos jų teritorijoje veislių, išvardytų atitinkamuose nacionaliniuose žemės ūkio augalų veislių ir daržovių veislių kataloguose, kurios nebuvo oficialiai priimtos pagal šios direktyvos nuostatas, sėklomis. Per šį laikotarpį šių veislių sėklomis neleidžiama prekiauti kitose valstybėse narėse,
— žemės ūkio augalų ir daržovių rūšių veislėms, kurios įstojimo dieną ar vėliau yra pateiktos atitinkamuose Suomijos ir Švedijos nacionaliniuose kataloguose ir bendruosiuose kataloguose, netaikomi jokie veislės prekybiniai apribojimai,
— per pirmoje įtraukoje minimą laikotarpį atitinkamų nacionalinių Suomijos ir Švedijos katalogų veislės, kurios buvo priimtos remiantis minėtos direktyvos nuostatomis, įtraukiamos atitinkamai į bendruosius žemės ūkio augalų ar daržovių veislių katalogus.

▼B

II PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Direktyva 70/457/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 2 dalis
22 straipsnis	1 straipsnio 3 dalis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 1a dalis	3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 5 dalis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	9 straipsnis
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	11 straipsnis
12 straipsnis	12 straipsnis
12a straipsnis	13 straipsnis
13 straipsnis	14 straipsnis
14 straipsnis	15 straipsnis
15 straipsnis	16 straipsnis
16 straipsnis	–
17 straipsnis	–
18 straipsnis	17 straipsnis
19 straipsnis	18 straipsnis
20 straipsnis	19 straipsnis
20a straipsnis	20 straipsnis
21 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis
21 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 2 dalis
23 straipsnis	23 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys
23a straipsnis	23 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys
24 straipsnis	24 straipsnis
24a straipsnis	21 straipsnis
–	25 straipsnis ([1])
–	26 straipsnis
–	27 straipsnis
–	28 straipsnis
–	I PRIEDAS
–	II PRIEDAS
–	

([1]) 98/95/EB 9 straipsnio 2 dalis ir 98/96/EB 8 straipsnio 2 dalis.